

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1230. Usque Ad Annum 1248

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1764

VD18 90118049

§. 37. Papa ecclesiasticorum Angliæ proventuum quintam partem
postulat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66268](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66268)

§. XXXVII.

Sæcul. XIII.
A.C. 1240.

Papa Ecclesiasticorum Angliæ proventuum quintam partem postulat.

Interea Legatus Otto edictum in Anglia promulgari iussit hunc in modum: *Matth. Par. 1240. p. 470.*
Comperimus, quosdam hujus Regni sacros milites pugnando impares, ut a voto suo absolvantur, Romam petere. Quam ob rem significamus, a Papa nos iussos esse, itineris sumptus & molestias levandi gratia illos non absolvere tantum, verum etiam ad redimenda vota sua adstringere, ut ad consequendam hanc gratiam se nobis fistant. Datum Londini 15. Febr. Tum Fratres Prædicatores Minoresque & alii Theologi Cruce signatos a voto absolvere cœperunt, sed accepta prius pecuniæ summa, quæ cuius in transmarinum iter infumenda fuisset: id quod populo non modicæ fuit offensionis.

Deinde omnes Angliæ Episcopi, præcipui Abbates, & quidam Proceres Radingam convenerunt Papæ mandata audituri. Otto Legatus eis longo in sermone ab oculos posuit, quibus illum modis Imperator divexaret, addiditque, Papam ab iis quintam proventuum partem impense poscere. Episcopi, cum consultarent, reposuerunt, se sibi tantum onus

A a 3 ad

Sæcul. XIII. ad totam spectans Ecclesiam sine matura
A. C. 1240. deliberatione non imposituros: itaque
 spatium satis longum obtinebant. Hoc
 in conventu præsentibus erant Richardus
 Cornubiæ Comes, Regis frater, multique
 alii Proceres Cruce signati, qui valere
 Præfules jubebant, Terram sanctam pe-
 tituri. Præfules obortis lacrymis ad
 Comitum, *Domine!* inquebant, *cur nos*
deseris? Extraneis nos in prædâ relinquis.
 Comes ad Archiepiscopum Cantuarien-
 sem conversus, *vel si militiæ sacræ nomen*
non dedissem, discederem tamen, ne Regni
calamitatem & mala cernerem, quæ impedire
nequeo, quamvis posse videar.

Matth. Par. Edmundus Archiepiscopus Cantua-
p. 41. riensis consensit primus in colligendam
 quintam partem Ecclesiasticorum pro-
 ventuum: pro se octingentas argenti se-
 libras collectoribus Pontificiis, donec ur-
 gerent, haud expectans dedit, ac reliquos
 Angliæ Præfules exemplum suum se-
 quentes habuit. Tam facilem vero se
 præbuit ob spem Ecclesiæ Anglicæ gran-
 de comparandi bonum, scilicet electio-
 num libertatem. Per epistolas roboris
 plenas ac per Legatos spectabiles Papæ
 Gregorio conquestus erat, quod Reges
 perverso more viduos Episcopatus & cœ-
 nobia opprimerent, atque canonicis ele-
 ctionibus per subdolas artes quorundam
 eligentium mercede conductorum obsta-
 rent.

rent. Petens igitur, ut, quoties Eccle-Sæcul. XIII.
 sia quædam sex mensibus vacasset, Me- A.C. 1240.
 tropolitanus ei prospiceret, magnis sum-
 ptibus a Papa litteras impetraverat, qui-
 bus is hoc in molimine se ab ipso statu-
 rum pollicitus erat. At Regi, qui coro-
 næ suæ dignitatem impeti perhibebat,
 cedente Papa, sancti Archiepiscopi mo-
 litio effectu caruit.

Aliquamdiu post Papa eundem ac E- p. 475. 476.
 piscopus Lincolniensem & Sarisburi-
 sem per litteras jussit trecentis Romanis
 beneficia primo vacua tribuere: alioquin
 beneficium conferendi potestatem eos
 nullam habere voluit, donec ille nume-
 rus completus esset. Mirantes magno-
 pere Angli dicebant, Papam cum Roma-
 nis paciscentem, eorum filiis & cognatis
 tot, quot vellent, in Anglia beneficia præ-
 fertim Regularium spondidisse hac con-
 ditione, ut armorum societatem contra
 Fridericum inirent. Insuper a Papa mis-
 sus in Angliam Petrus Rufus, cum Reli-
 giosorum senacula intrasset, ut eos ad
 pendenda subsidia impelleret, *Volo quin-
 tam proventuum partem, aiebat: Episco-
 pus N. & N. Abbas N. & N. libenter
 jam satisfecerunt: cur tamdiu cunctamini?
 forsitan, ut pecunias dantibus nulla vobis
 gratia habeatur?* Curabat idem, ut quæ-
 vis congregatio & semestri hac de re si-

Sæcul. XIII. lentium sponderet, & ante alias præstitæ
 A.C. 1240. solutionis honorem se adeptam crederet.

§. XXXVIII.

Clerus se opponit.

p. 477.

Abbatibus coram Rege conquerentibus duo erant Oratores, Abbas ad S. Edmundum & Abbas Belensis. *Domine!* inquebant, *Papa intolerandum nobis imponit onus. Habemus a te prædia clientelis ac ditioe illustria. Nec ista sine damno tuo bonis exhaurire, nec pensiones pro terris illis debitas exsolvere possumus & simul Papæ satisfacere, qui novis indies exactionibus nos premit, nullam nobis respirationem concedens. Ut hac in re nos protegas, supplicamus.* Rex obliquis eos oculis & minacibus excepit verbis: dein ad Legatum tunc præsentem conversus, *En nullius pretii homines, ajebat, qui Papæ arcana prodentes, ne tibi pareant, lamentantur! Fac eis, quod tibi placet! Optimis ex arcibus meis aliquam tibi commodo, ut eos in carcerem ibi compingas.* Miseri Abbates pudore suffusi abibant, ad gerendum Legato morem parati.

Similem in modum loquendum sibi censebat cum Episcopis, eandem ob causam Northantoniam convocatis. Sed Abbatum exemplo eruditi reponebant: *Habemus Archidiaconos, qui obnoxiorum*
sibi